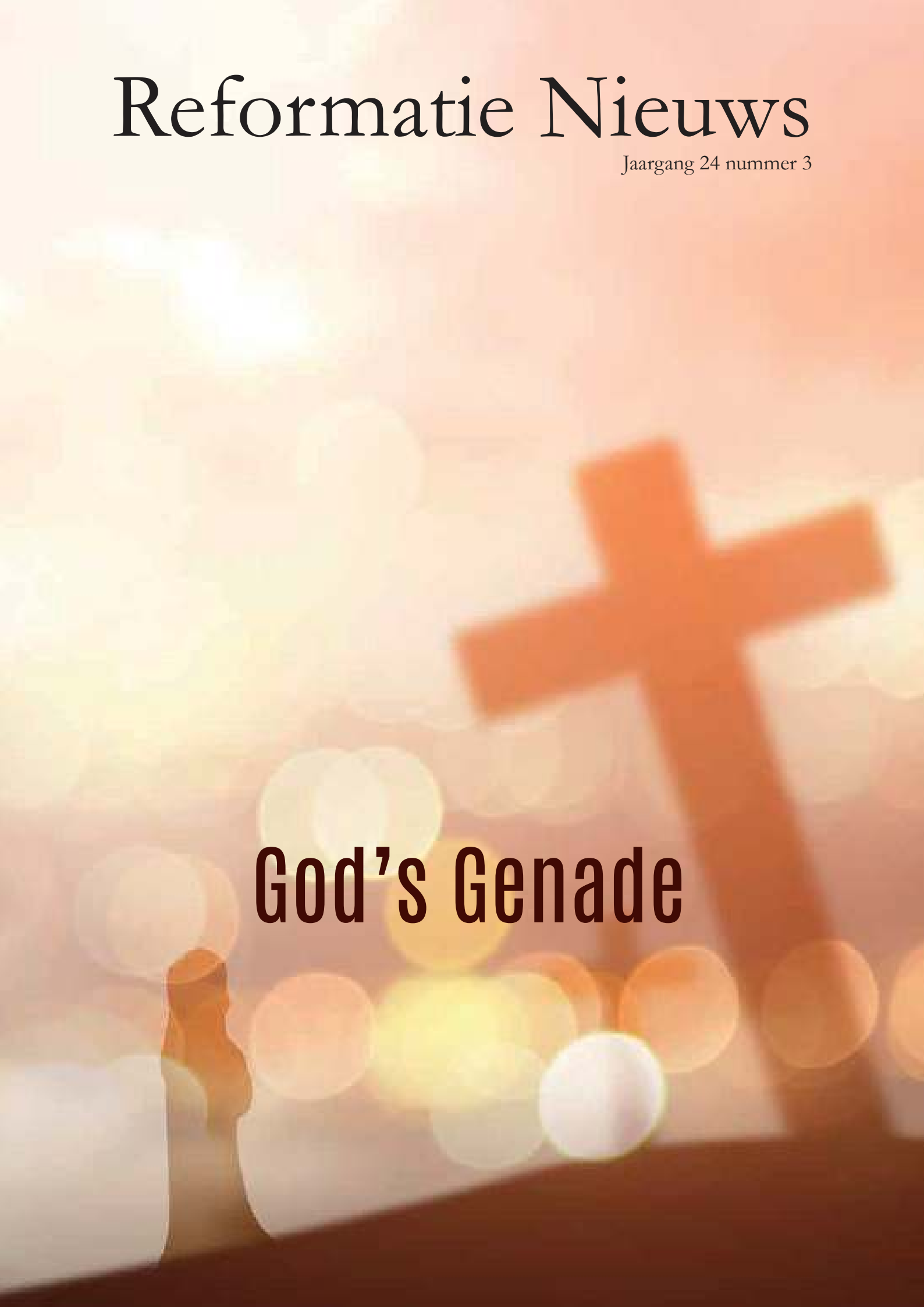

Reformatie Nieuws

Jaargang 24 nummer 3

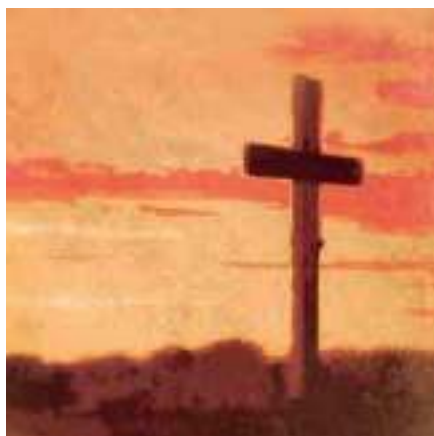
God's Genade

Reformatie Nieuws

Jaargang 24 nummer 3

Inhoud

Genade.....	3
Onbedekte Genade op Golgotha	4
Genade, die versterkt.....	6
‘Ben ik het, Heere?’	9
Niet zoals wij onze schuldenaren vergeven	13
Het Nieuwe Leven	15
Koninklijke Vluchtelingen	19

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Genade

Genade is een woord kenmerkend voor het christendom. Geen andere religie kent het. Het heeft een brede betekenis, het is onverdiende gunst en kracht om Gods wil te doen. Deze zegening, gegeven voor ons herstel of onze heiliging, wordt ook uitgelegd **als een deugd, die komt van God of een staat van heiligmaking genoten door goddelijk bijstand.**

Vrijwel alle brieven van Paulus beginnen met de zin: 'Genade zij u en vrede van God onze Vader, en de Heere Jezus Christus' (1 Korinthe 1:3).

Deze zelfde uitdrukking wordt herhaald in verschillende persoonlijke brieven. Het was een regelmatige aanhef van de apostelboodschap. In 1 Timótheüs 1:2 zegt hij: 'Genade, barmhartigheid, vrede zij u van God, onze Vader, en Christus Jezus, onze Heere'.

Johannes verklaart: 'En uit Zijn (Christus') volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade. Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden' (Johannes 1:16-17).

Wat is Gods doel met Zijn genade, verleend aan zondaars?

In zijn brief aan Titus verklaart Paulus: 'Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons, dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld; verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus; Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken' (Titus 2:11-14). Gods doel in het hele verlossingsplan, dat een eeuwig verbond der genade, is, is het volledige herstel van Zijn karakter in Zijn zondige kinderen.

Petrus bevestigde, dat wij moeten 'opwassen in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus' (2 Petrus 3:18).

"Door ons het voorrecht te geven van Zijn Woord te bestuderen heeft de Heere ons een rijk feestmaal voorgezet. Vele zijn de voordelen, die uit het genieten van Zijn Woord, dat ons door Hem wordt voorgesteld als Zijn vlees en bloed, Zijn geest en leven. Door het deelhebben aan Zijn Woord neemt onze geestelijke kracht toe, wij groeien in genade en in kennis van de waarheid. Gewoonten van zelfbeheersing worden gevormd en versterkt. De gebreken uit de kindertijd, kribbigheid, eigenwilligheid, zelfzuchtigheid, haastige woorden, hartstochtelijke handelingen, verdwijnen, en in hun plaats wordt genade ontwikkeld van christelijke mannelijkheid en vrouwelijkheid." -*Hoe Leid Ik Mijn Kind*, blz. 598.

"Vóór de fundamenten van de aarde werden gelegd, was het verbond gemaakt, dat allen, die gehoorzaam waren, allen die door de overvloedige genade voorzien zullen worden, heilig in karakter worden zonder smet voor God door die genade zich toe te eigenen, zullen kinderen van God zijn.

Wij hebben alles te danken aan genade, vrije genade, onafhankelijke genade. Genade in het verbond bepaalde onze aanneming.

Genade in de Verlosser bewerkstelligde onze verlossing, ons herstel en onze aanneming tot erfgenaam met Christus." -*God's Amazing Grace*, blz. 54.

Petrus verklaarde, dat 'genade en vrede zij u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus, onze Heere' (2 Petrus 1:2). Hij liet de woorden van Christus klinken, geuit in Zijn bemiddelend gebed voor naar Gethsémané en Golgotha te gaan: 'Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3).

"Hij, die niet de ladder beklimt van vooruitgang en genade voegt bij genade 'is blind, van verre niet ziende'. Hij slaagt er niet in dat te onderscheiden zonder deze opeenvolgende stappen te ondernemen bij het beklimmen van de ladder, stap voor stap, groeiend in genade en de kennis van onze Heere Jezus Christus, hij plaatst zich niet in een positie, waar het licht van God boven de ladder wordt weerspiegeld op hem. Omdat hij geen genade toevoegt aan genade, is hij vergeten de eisen van God aan hem, en dat hij de vergeving van zonden moest ontvangen door gehoorzaamheid aan de geboden van God. Hij bevindt zich in de positie van een zondaar voor God. Als hij de genade van Christus heeft, zal hij deze uitoefenen en deze vergroten, maar als hij geen vrucht draagt in goede werken tot heerlijkheid van God, blijft hij in een staat van blindheid en onwetendheid, genotzucht en zonde. Hij is 'van verre niet ziende'. Zijn ogen zijn vast gericht op de aarde, niet op God boven de ladder." -*Manuscript Releases 19*, blz. 350-351.

Dan hangt het hele proces van onze verlossing af van Gods wonderbare genade. Paulus vatte het samen, toen hij schreef: 'Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme' (Efeze 2:8-9).

Van het aannemen van Gods reddende genade hangt ons tegenwoordige en eeuwige leven af. Velen weigeren verlossing, omdat het komt uit Gods genade. Maar er is geen andere optie. Genade of genade. Wij moeten God dankbaar zijn, Die door Zijn genade in alles voorzien heeft, wat wij nodig hebben om hersteld te worden naar Zijn oorspronkelijke doel met de mensheid.

'Hem zij de heerlijkheid, beide nu en in de dag der eeuwigheid. Amen' (2 Petrus 3:18, laatste deel).

Onbedekte Genade op Golgotha

door Davi P. Silva

Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld' (Galaten 6:14).

'Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods... Aangezien de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken; doch wij prediken Christus, de gekruisigde, de Joden wel een ergernis, en de Grieken een dwaasheid; maar hun, die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods' (1 Korinthe 1:18, 22-24).

'Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus en Die gekruisigd' (1 Korinthe 2:2).

Waarom was het offer van Christus op Golgotha zo van belang voor het leven en werk van Paulus en waarom is het zo belangrijk voor onze verlossing nu?

Zonder de dood van Christus aan het kruis zou er helemaal geen verlossing zijn. Waarom niet?

Wanneer wij het Nieuwe Verbond beschouwen, het verbond der genade, begrijpen wij, dat, hoewel dit verbond een eeuwigdurend verbond was, het het Nieuwe Verbond wordt genoemd, omdat de geldigheid ervan afhankelijk was van het offer van Christus op Golgotha.

God kon zondaars niet vergeven op kosten van Zijn gerechtigheid. Zonde moet gestraft worden met de eeuwige dood. Omdat de gebroken wet van God een eeuwige wet is, kon alleen de Schepper de prijs betalen van zijn overtreding. Het is waar, dat genade begon te werken op dezelfde dag, dat de mens de Heer ongehoorzaam was, omdat Christus Zichzelf aanbood om de straf voor zonde te betalen op dezelfde dag. Maar de zekerheid van genade hing af van Zijn overwinning aan het kruis.

"Adam luisterde naar de woorden van de verleider en gaf toe aan zijn insinuaties, en viel in zonde. Waarom was de doodstraf niet meteen uitgevoerd in zijn geval? Omdat een losprijs was gevonden. Gods eniggeboren Zoon wilde vrijwillig de zonde van de mens op Zich nemen en verzoening doen voor het gevallen geslacht.

Er zou geen vergeving voor zonde geweest zijn, als deze verzoening niet gedaan was. Had God de zonde van Adam vergeven zonder een verzoening, zou zonde onsterfelijk gemaakt zijn en zou vereeuwigd zijn met een onverschrokkenheid, die

zou zonder beperking zijn geweest." -*The Review and Herald*, 23 april 1901.

God kon niet gewoon zeggen: "U bent vergeven. Laten wij gewoon alles vergeten!" Alleen het offer van Eén, die volkomen rechtvaardig was, en wiens autoriteit boven elke wet stond, kon boeten voor zonden om in staat te zijn de overtreding te vergeven.

"Zo gauw de mens de verleiding van Satan accepteerde, en de dingen deed, die God verboden had te doen, stond de Zoon van God tussen de levenden en de doden en zei: 'Laat de straf op Mij vallen. Ik zal in de plaats gaan staan van de mens. Hij zal een nieuwe kans krijgen'.

Zo gauw de zonde er was, was er een Verlosser. Christus wist, dat Hij moest lijden, toch werd Hij de plaatsvervanger van de mens. Toen Adam zondigde, presenteerde de Zoon van God Zichzelf als borg voor het menselijke geslacht, met evenveel kracht om de verdoemenis te voorkomen, die over de schuldigen was uitgesproken, als toen Hij stierf aan het kruis van Golgotha." -*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 75.

Alleen door een volmaakt karakter te ontwikkelen in volledige harmonie met de beginselen van Gods heilige wet en te sterven voor de schuldige mens kon Christus de berouwvolle zondaar redden van de eeuwige dood. En dit deed Christus. Gedurende Zijn hele leven op aarde vormde Hij een vlekkeloos en volmaakt karakter. Daarnaast, omdat de mens de wet had overtreden, moest iemand anders in zijn plaats sterven, zodat de eeuwige schuld aan de wet kon worden betaald.

Toen Adam en Eva ongehoorzaam waren aan het woord van God, vervulde verdriet de hemelse omgeving. Engelen hielden op te zingen en alle muziekinstrumenten stopten met klinken. Het hemelse 'Trio' kwam samen om het verlossingsplan ten uitvoer te brengen. Na deze plechtige bijeenkomst nodigde Christus het gehele hemelse heir uit om hen het bedachte plan voor het herstel van de mensheid te ontvouwen. Christus legde het uit aan de bewoners van de hemel, dat Hij de plaats van de mens zou innemen, een leven van opoffering en zelfverloochening zou leven en uiteindelijk een verschrikkelijke dood van een misdadiger sterven.

De engelen werden diepbedroefd en boden zichzelf aan om te sterven in de plaats van de mens. Echter, Christus legde aan hen uit, dat alleen een Schepper de overtreding van een eeuwige wet kon inlossen. Het leven van een schepsel zou nooit voldoende zijn om

voor zonde te boeten. Als de dood van een zuivere, heilige engel niet kon boeten voor de overtreding van de mens, hoe zouden de werken van een zondig mens boeten voor zijn zonden? Dat is de belangrijkste reden, dat wij alleen door genade worden gered. Het beste, dat de trouwe mensheid kan doen, is verontreinigd en vervuild door onze zondige toestand. Onze enige hoop voor eeuwige redding hangt af van de volmaakte gerechtigheid van Christus, welke omvat Zijn volmaakte leven en Zijn zoenoffer op Golgotha.

“De hoogste engel in de hemel had niet de macht om het losgeld te betalen voor één verloren ziel. Cherubijnen en serafijnen hebben alleen de heerlijkheid, waarmee zij zijn begiftigd door de Schepper als Zijn schepselen, en de verzoening van de mens met God kon alleen tot stand gebracht worden door een middelaar, die gelijk was aan God, bezittend de eigenschappen, die dat zouden waardig maken, en hem waardig verklaren om te onderhandelen met de oneindige God voor de mens, en ook God te vertegenwoordigen bij een gevallen wereld. De plaatsvervanger en borg van de mens moet de menselijke natuur hebben, een verbinding met de menselijke familie, die hij moest vertegenwoordigen, en als Gods ambassadeur moet hij deelhebben aan de goddelijke natuur, een verbinding hebben met de Oneindige, om God aan de wereld te openbaren, en een bemiddelaar te zijn tussen God en de mens.

Deze kwalificaties werden alleen in Christus gevonden. Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid kwam Hij naar de aarde om de Zoon des mensen en de Zoon van God genoemd te worden. Hij was de borg voor de mens, de ambassadeur voor God, de borg voor de mens om door Zijn gerechtigheid aan de eisen van de wet te voldoen, en de vertegenwoordiger van God te maken, getoond in Zijn karakter aan een gevallen geslacht.” -*Selected Messages 1*, blz. 257.

Onze geest is te beperkt om het geweldige offer volledig te begrijpen, dat Christus heeft doorgemaakt tijdens die vreselijke uren aan het kruis, toen hij de diepte voelde van de scheiding tussen Hem en de Vader. In feite zullen alleen zij, die eeuwig verloren zullen zijn, iets voelen, dat Christus voelde tijdens die hartverscheurende uren. Maar genade kon worden geschonken aan de schuldige mensheid alleen, omdat Christus volledig voldaan heeft aan de mate van Gods gerechtigheid.

Zelfs als Christus een absoluut volmaakt leven had geleefd en besloot om terug te keren naar de Hemel zonder te sterven voor de mensheid, zou er geen genade zijn voor de zondaars. Toen werd het offer van Christus, gebracht op Golgotha, een ware bron van genade voor het hele geslacht.

Het is deze genade, die iedereen wordt aangeboden, die verlossing verlangen. Christus' werk voor zondaars in het heilige der heiligen van het hemelse heiligdom zorgt voor barmhartigheid en genade voor allen, die ernstig geïnteresseerd zijn in hun eigen verlossing.

“Wij moeten onze hoop des hemels alleen op Christus richten, omdat Hij onze Plaatsvervanger en Borg is. Wij hebben de wet van God overtreden, en door de daden van de wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden. De beste inspanningen, die de mens in eigen

kracht kan doen, zijn waardeloos om de heilige en rechtvaardige wet het hoofd te bieden, die hij heeft overtreden; maar door geloof in Christus mag hij beslag leggen op de gerechtigheid van de Zoon van God als voldoende. Christus voldeed aan de eisen van de wet in Zijn menselijk natuur. Hij droeg de vloek van de wet voor de zondaar, deed verzoening voor hem, ‘opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe’ (Johannes 3:16). Oprecht geloof eigent zich toe de gerechtigheid van Christus, en de zondaar is een overwinnaar met Christus gemaakt; want hij is deelhebber aan de goddelijke natuur geworden, en deze goddelijkheid en menselijkheid zijn gecombineerd.” -*Faith and Works*, blz. 93-94.

“In de profetie van Daniël werd het opgetekend van Christus, dat Hij zal ‘de ongerechtigheid verzoenen en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen’ (Daniël 9:24). Elke ziel kan zeggen: Door Zijn volmaakte gehoorzaamheid heeft Hij voldaan aan de eisen van de wet, en mijn enige hoop is te vinden in het kijken naar Hem als mijn Plaatsvervanger en Borg, die de wet volkomen gehoorzaamde voor mij. Door geloof in Zijn verdiensten ben ik vrij van de veroordeling van de wet. Hij bekleedt mij met Zijn gerechtigheid, die beantwoordt aan alle eisen van de wet. Ik ben volmaakt in Hem, die eeuwige gerechtigheid brengt. Hij presenteert mij aan God in het smetteloze kleed, waarvan geen draad geweven was door een menselijke agent. Alles is van Christus, en alle heerlijkheid, eer en majesteit moeten gegeven worden aan het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt.

Velen denken, dat zij moeten wachten op een speciale impuls, opdat zij tot Christus mogen komen; maar het is noodzakelijk alleen te komen in oprechtheid van doel, te beslissen om het aanbod van barmhartigheid en genade aan te nemen, die ons aangereikt zijn. Wij moeten zeggen: ‘Christus stierf om mij te redden. De wens van de Heer is, dat ik gered zal worden, tot Jezus zal komen, zoals ik ben zonder uitstel. Ik zal de belofte aandurven. Als Christus mij trekt, zal ik antwoorden.’ De apostel zegt: ‘Met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid’ (Romeinen 10:10). Niemand kan geloven met het hart ter rechtvaardigheid, en gerechtigheid door geloof verkrijgen, terwijl men doorgaat met het doen van die dingen, die het Woord van God verbiedt, of terwijl men elk bekende plicht verwaarloost.” -*Selected Messages 1*, blz. 396.

De geïnspireerde woorden van Paulus aan de Hebreeuwse christenen zijn erg geschikt voor ons nu: ‘Daar wij dan een grote Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgegaan is, namelijk Jezus, de Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden; maar Die in alle dingen, zoals wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen en genade vinden, om geholpen te worden te bekwaamer tijd’ (Hebreeën 4:14-16).

‘Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen?’ (Hebreeën 2:3).

Genade

die versterkt

door Rolly Dumaguit

Job in zijn diepste geestelijke strijd stelde deze belangrijke vraag: 'Hoe zou dan een mens rechtvaardig zijn bij God? Hoe zou hij zuiver zijn, die van een vrouw geboren is? Zie, tot de maan toe, en zij zal geen schijnsel geven; en de sterren zijn niet zuiver in Zijn ogen. Hoeveel te minder de mens, die een made is, en des mensen kind, die een worm is?' (Job 25:4-6).

Nu stellen velen dezelfde vraag: "Hoe kan ik goed zijn voor God?" De waarheid is, dat de verlossing voor iedereen is en iedereen heeft de kans om gered te worden! Maar helaas, niet iedereen zal deze zegen ontvangen. Hoewel wij allen de bron hebben om de waarheid te kennen, zal helaas niet iedereen gered worden, omdat zij niet ervoor kiezen om gered te worden. De profeet Jeremia zei: 'Zo zegt de Heere: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij zullen daarin niet wandelen' (Jeremia 6:16).

Sinds de zonde de wereld is binnengekomen, hebben mensen geprobeerd manieren te bedenken om verzoend te zijn met God. Adam en Eva maakten een vijgenkleedje om te proberen zich comfortabeler te voelen, wanneer zij hun Maker zouden ontmoeten. In de volgende generaties offerden de mensen het bloed van onschuldige kinderen en maagdelijke vrouwen, denkende de toorn van de Almachtige, die zij zich voorstelden, tot bedaren te brengen. Nu hebben enige welwillende christenen bedevaarten, kloosters en boetedoeningen bedacht, denkend dat des te meer offers zij brengen, des te aanvaardbaarder zij zullen zijn voor God. Zelfs de Joden en sommige goed bedoelende christenen, gekozen door

God als bewaarplaatsen van Zijn wonderen, zijn niet altijd vrijgesteld van te kort schieten in het begrijpen van het verlossingsplan. De Schriftgeleerden, bijvoorbeeld, dachten, dat gehoorzaamheid aan de kleinste details van de bindende eisen van de morele wet van God hen naar de hemel zou brengen. Maar aan de andere kant gelooft de meerderheid van degenen, die nu de Bijbel lezen, dat de wet werd afgeschaft door Christus. Hun idee is, dat er niets te doen is van onze kant, geloof gewoon in Christus en Hij zal de rest doen.

De nutteloosheid van menselijke bedenkingen

Wij kunnen echt begrijpen, hoe zinloos de kracht en

inspanning van mensen zijn zonder de barmhartigheid van God. De apostel Paulus verhaalde alles van zijn mislukte strijd tegen zonde. Hij mompelde: 'Want wij weten, dat de wet geestelijk is; maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet, want hetgeen ik wil, dat doe ik niet; maar hetgeen ik haat, dat doe ik. En indien ik dat doe, wat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is. Ik dan doe dat nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Indien ik dat doe, wat ik niet wil, zo doe ik nu dat niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze wet in mij, als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar de inwendige mens; maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet van mijn gemoed, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is' (Romeinen 7:14-23). Na het doen van een grondig zelfonderzoek erkende hij zijn krachteloze en hopeloze toestand met de conclusie: 'Ik ellendige mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?' (vers 24).

De enige manier om de verzoening zeker te stellen

Koning David was niet alleen schuldig aan moord en overspel, maar ook aan opzettelijk liegen. Toen hij geconfronteerd werd door de profeet Nathan met zijn zondige activiteiten, probeerde hij niet zichzelf te rechtvaardigen; hij erkende, dat het onmogelijk was. In Psalm 51 is de onvoorwaardelijke bekentenis en het berouw van David opgetekend: 'Want ik ken mijn overtredingen, en mijn zonde is steeds voor mij. Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, en gedaan, wat kwaad is in Uw ogen, opdat Gij rechtvaardig zijt in Uw spreken, en rein zijt in Uw richten... Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in het binnenste van mij een vaste geest. Verwerp mij niet van Uw aangezicht, en neem Uw Heilige Geest niet van mij. Geef mij weer de vreugde Uws heils; en de vrijmoedige geest ondersteune mij' (Psalm 51:5-6, 12-14).

"Zij, die hun ziel niet voor God vernederd hebben door hun schuld te erkennen, hebben de eerste voorwaarde voor aanneming niet vervuld. Als wij dát berouw nog niet ervaren hebben, ... en wij onze zonde

niet met ware vernedering van ziel en gebrokenheid van geest hebben beleden, waarbij wij onze ongerechtigheid verafschuwen, dan hebben wij nog nooit waarlijk vergeving van zonden gezocht. En als we nooit hebben gezocht, hebben we de vrede van God nooit gevonden. De enige reden waarom wij misschien geen kwijtschelding ontvangen van zonden, die gebeurd zijn, is dat wij niet bereid zijn onze trotse harten te vernederen en te voldoen aan de voorwaarden van het woord der waarheid.” -*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 478.

“Het besef van onze nood, het herkennen van onze armoede en zonde, is de eerste voorwaarde om door God te worden aanvaard.” -*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 89.

Vergevende genade

In antwoord op elk oprecht en berouwvol verzoek zal God op Zijn liefdevolle manier ons een nieuw hart geven. ‘En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven. En Ik zal Mijn geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen’ (Ezechiël 36:26-27).

In het geven van dit nieuwe hart zal vergevende genade worden ingeplant, ‘want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme’ (Efeze 2:8-9).

“De wonderwerkende kracht van de genade van Christus wordt geopenbaard in de schepping in de mens van een nieuw hart, een hoger leven, een heiliger enthousiasme. God zegt: ‘Ik zal u een nieuw hart geven’ (Ezechiël 36:26). Is dit niet de vernieuwing van de mens, het grootste wonder dat kan worden uitgevoerd? Wat kan de menselijke agent niet doen, die door geloof beslag legt op de goddelijke kracht?” -*God’s Amazing Grace*, blz. 253.

“Wanneer door bekering de zondaar vrede met God vindt door het verzoenende bloed van Jezus Christus, dan is het christelijke leven maar net begonnen.

De genade, die Christus in het hart plant, **schept in de mens vijandschap tegen Satan.** Zonder deze genade, die tot bekering leidt en een nieuw hart geeft, zou de mens gevangene van Satan blijven. Hij zou een slaaf blijven, die steeds bereid is te doen, wat hij vraagt. Maar het nieuwe beginsel zorgt er nu voor, dat er strijd plaats vindt, waar vroeger vrede was. Het nieuwe hart, dat Christus geeft, stelt de mens in staat **de tiran (de overweldiger) te weerstaan.** Zij, die een afschuw van de zonde hebben in plaats van deze lief te hebben, en de hartstochten, die in het innerlijk leven, de overhand hadden, nu weerstaan en overwonnen hebben, openbaren de werking van een beginsel, dat volledig van boven is.” -*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 117.

“De Heer zag onze gevallen toestand; Hij zag onze behoefte aan genade, en omdat Hij onze zielen lief had, heeft Hij ons genade en vrede gegeven. Genade betekent gunst voor iemand, die deze niet verdient, voor

iemand die verloren is. Het feit, dat wij zondaars zijn, in plaats van ons weg te houden van de barmhartigheid en liefde van God, maakt het beoefenen van Zijn liefde voor ons een positieve noodzaak, opdat wij gered mogen zijn.” -*Selected Messages 1*, blz. 347.

“Alleen de genade van Christus rechtvaardigt de zondaar. De mens kan dit op geen enkele wijze verdienen. Rechtvaardigmaking is een volledige, volmaakte vergiffenis van de zonde. Op het moment, dat een zondaar Christus aanneemt in het geloof, is hem vergeving geschonken. De gerechtigheid van Christus wordt hem toegerekend en hij behoeft niet meer te twifelen aan Gods vergevende genade.” -*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 107.

Versterkende genade

De genade van God is erg belangrijk voor een vergeven zondaar vanaf het begin van zijn/haar geestelijke reis tot het einde. Het is niet voldoende, dat wij zijn vergeven; wij hebben versterkende genade nodig om Gods heilige profetieën te gehoorzamen. “Goddelijke genade is nodig aan het begin, goddelijke genade bij elke stap van vooruitgang en goddelijke genade alleen kan het werk voltooien.” -*Testimonies to Ministers*, blz. 508.

Toen de apostel Paulus Jezus ontmoette op weg naar Damascus, ervoer hij een echte bekering in zijn leven. Die drie dagen van duisternis waren de helderste dagen van zijn geestelijk leven. Hij herinnerde zich moeizaam al die verzen, geschreven door de vroegere profeten in verbinding met de Messias. Hij kon nu duidelijk zien, hoe deze profetieën precies waren vervuld in het leven van Jezus Christus. Zijn ijver in het vervolgen van de gemeente werd nu opnieuw gericht op de prediking van het evangelie van Christus. Zijn enige doel nu werd de banier van Christus in vreemde landen te ontvouwen.

Wat het vooruitzicht van zijn toekomst ook zou zijn, hij was er zeker van, dat eerst en allereerst zijn grootste behoefte in zijn bediening zou zijn de tegenwoordigheid van Christus. ‘Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus’ wil schade geacht. Ja, gewis, ik acht ook alle dingen schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen’ (Filippensen 3:7-8).

De apostel ervoer de geestelijke dood van zijn vroegere leven. ‘Ik sterf alle dagen, hetwelk ik betuig bij onze roem, die ik heb in Christus Jezus, onze Heere’ (1 Korinthe 15:31).

Hij is ook opgestaan in nieuwheid des levens: ‘Ik ben met Christus gekruisigd; ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft’ (Galaten 2:20).

Hij toonde verder, dat dit nieuwe leven in Christus krachtig was om de vijand te weerstaan, omdat het menselijke vlees niet langer beheerst werd door zijn geest, ‘want het is God, Die in u werkt **beide het willen en het werken**, naar Zijn welbehagen’ (Filippensen 2:13). “Om Gods genade de onze te maken moeten

wij ons deel doen. Zijn genade wordt gegeven in ons om het willen en het doen te bewerken, maar nooit als een vervanging voor onze inspanningen... Zij, die wandelen op het pad van gehoorzaamheid, zullen vele hindernissen tegenkomen. Sterke, nauwelijks merkbare invloeden kunnen hen aan de wereld binden; maar de Heer is in staat om elk agentschap vergeefs te laten werken voor de nederlaag van Zijn uitverkorenen; in Zijn kracht kunnen zij elke verleiding overwinnen, elke moeilijkheid overwinnen." -*God's Amazing Grace*, blz. 253.

"Zonder de genade van Christus is het onmogelijk om in gehoorzaamheid aan de wet van God een stap te zetten." -*Selected Messages 1*, blz. 372.

"Wij kunnen groeien in genade door te verbeteren door de genade, die wij al hebben." -*Faith and Works*, blz. 101.

De voortdurende dienst van liefde

Als God eenmaal de controle heeft over ons wezen, zal Hij Zijn hemelse genade in ons planten, die voortdurend de dienst van liefde zal voortbrengen om Hem te volgen. 'En de hoop beschaamt niet; omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons is gegeven' (Romeinen 5:5). "Het hele werk der genade is één voortdurende dienst van liefde en zelfverloochenende, zelfopofferende inspanning... Wanneer mensen met elkaar zijn verbonden, niet door geweld of door eigenbelang, maar door liefde, dan tonen zij de uitwerking van een invloed, die verheven is boven elke menselijke invloed." -*De Wens der Eeuwen*, blz. 595.

"Zij, die Hem met geheel hun hart liefhebben, zullen ernaar streven Hem het beste deel van hun leven te wijden, en zich geheel en al in overeenstemming te brengen met de wetten, die hun mogelijkheden om Zijn wil te doen, doen toenemen." -*Patriarchen en Profeten*, blz. 316.

Is het een wonder, dat in Johannes 14:15 de Heer zei: 'Indien gij Mij lief hebt, zo bewaart Mijn geboden? Zou iemand dat betwijfelen? Is het belangrijk om in liefde met God te zijn? Hoe krachtig zal zo'n dienst van liefde zijn? "Liefde is macht. Ons verstand en ons geestelijk leven volgen ditzelfde principe. Zuivere liefde heeft speciaal goede werking. Ze kan niets anders dan goed doen. Zij voorkomt onenigheid en ellende. En ze brengt het meest ware geluk." -*Het Bijbels Gezin*, blz. 159.

"Liefde kan niet leven zonder actie, en elke handeling neemt toe, versterkt, en breidt deze uit. Liefde zal de overwinning behalen, als argument en autoriteit krachteloos zijn. Liefde werkt niet voor winst noch beloning; toch heeft God verordeneerd, dat grote winst het zekere gevolg zal zijn van elk werk van liefde. Het is breedvoerig in zijn aard en stil in zijn werking, maar toch sterk, machtig, om groot kwaad te overwinnen. Het lost op en verandert in zijn invloed, en zal beslag leggen op de levens van de zondaren en hun hart beïnvloeden, wanneer elk ander middel niet succesvol is gebleken." -*Gospel Workers*, blz. 312 (1892).

Geen wonder, dat die apostelen en martelaren in de geschiedenis van het christendom

in staat waren te overleven en het lot te aanvaarden van een schandelijke dood! Het is, omdat zij geïnspireerd

waren door het woord van God, 'Want de liefde van Christus dringt ons' (2 Korinthe 5:14). 'Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij zijn geacht als schapen ter slachting. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft. Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere' (Romeinen 8:35-39).

Conclusie

In het hoogtepunt van Paulus' bediening richtte hij zich alleen op de eer en heerlijkheid, welke gegeven zullen worden aan hen, die zullen overwinnen. In enige van zijn omvangrijke geschriften zei hij: 'Broeders, ik acht niet, dat ikzelf het gegrepen heb. Maar één ding doe ik, vergetende hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het doelwit, tot de prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus' (Filippensen 3:13-14). Hij voegde er verder aan toe: 'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden. Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige rechter, in die dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben' (2 Timótheüs 4:7-8).

Paulus' strijd nu is anders dan in de tijd van zijn vroegere ervaringen. Hij is nu helemaal afhankelijk van de genade van God. 'Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek; want ik heb geleerd vergenoegd te zijn in hetgeen ik ben. En ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben; alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide verzadigd te zijn en honger te lijden, beide overvloed te hebben en gebrek te lijden. Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft' (Filippensen 4:11-13).

Het enige grote doel van Paulus was om eer en heerlijkheid te geven aan het Wezen, Die hij ontmoette op weg naar Damascus. Voor ons nu hebben wij hetzelfde grote doel.

"De vergeven ziel gaat van genade tot genade, van licht tot een groter licht. Hij kan met vreugde zeggen: "Niet door werken van gerechtigheid, die wij hebben gedaan, maar volgens Zijn barmhartigheid redde Hij ons." -*Faith and Works*, blz. 101.

Als wij zien, dat de tekenen van Jezus' komst zich elke dag vervullen, 'Laat ons afleggen alle last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is' (Hebreeë 12:1). Want 'de wedloop is niet voor de snelsten, noch de strijd voor de sterken. De zwakste mag evengoed als de sterkste heilige de kroon der onsterfelijke heerlijkheid dragen. Allen, die door de kracht van de goddelijke genade hun leven in overeenstemming brengen met de wil van Christus, kunnen overwinnen.' -*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 233.

‘Ben ik het, Heere?’

("Zo slecht ben ik toch niet, of toch wel?")

door Barbara Montrose

Is goedheid echt overal?

Taal verandert door de jaren heen, beweegt met de stroom van cultuurtrends. Mensen hebben het gebruik bijvoorbeeld om elkaar te groeten met: "Hoe gaat het?" gevolgd door het antwoord: "Het gaat goed, dank u, en met u?"

Deze traditionele manier van begroeten maakte duidelijk, dat gelukkig alles goed ging en dat de ene groet net zo belangrijk en waardig was voor interesse en aandacht als de andere groet. Soms vragen mensen nog naar het welzijn van de andere persoon, maar de vreemde verandering is, dat wat vroeger was "het gaat goed", lijkt typisch vervangen te zijn door "Ik ben goed". Let op het gevolg: Als ik "goed" ben en u bent "goed" en iedereen is ook "goed", wat gebeurde er dan met wat Jezus zei over de goedheid van de mensheid?

'En toen Hij (Jezus) uitging op de weg, liep een tot Hem, en voor Hem op de knieën vallende, vroeg hem: Goede Meester, wat zal ik doen, opdat ik het eeuwige leven beërve? En Jezus zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? **Niemand is goed, dan Eén, namelijk God**' (Markus 10:17-18).

De man had gelijk, toen hij zich realiseerde, dat Jezus inderdaad goed was, omdat Hij inderdaad God was. Toch maakte de Heer het hier duidelijk, dat de mensheid niet uit zichzelf goed was, niet één van ons, met inbegrip van deze man, die zo graag wilde informeren naar de Heer, dat hij was komen rennen, zelfs knielde voor Hem. Jezus vervolgde: 'Gij weet de geboden: Gij zult geen overspel doen; gij zult niet doden; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; gij zult

niemand te kort doen; eer uw vader en moeder. Doch hij, antwoordende zeide tot Hem: Meester, al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af. En Jezus hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem: Eén ding ontbreekt u' (Markus 10:19-21).

De meesten van ons zijn bekend met dit verhaal. Hier was een jonge man, die waarschijnlijk een voorbeeldige jongeman was onder zijn leeftijdsgenoten. Hij was opgegroeid Gods wet kennende en houdende, ten minste uiterlijk. Zoals Jezus hem zag, hield Hij van hem, maar Hij zag ook het diepere beeld: dat er iets ontbrak in het leven van deze jonge man. De volgende verzen tonen, dat het verborgen probleem een gebrek was aan zorg voor anderen minder voorspoedig.

Misschien had de man aangenomen, dat de minder bedeelden minder materieel gezegend waren door God, omdat zij minder "goed" waren dan hij was. Per slot van rekening had hij de wet gekend en hield deze vele jaren. Dus hij kan geredeneerd hebben, dat God eenvoudigweg eerlijk was door hem veel te geven, omdat hij veel verdiende.

Hoeveel van ons nemen aan, dat zegeningen komen, omdat wij veel verdienen? Waarschijnlijk de meesten. Maar 'Hij (God) doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen' (Matthéüs 5:45).

In werkelijkheid: 'God heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien, of iemand verstandig was, die God zocht. Een ieder van hen is teruggekeerd, tezamen zijn zij stinkende geworden, er is niemand, die goed doet, ook niet één' (Psalm 53:3-4).

Hoe zit het met hervormers?

Omvat deze trieste situatie mij ook? De menselijke natuur veronderstelt: “Het is gemakkelijk om de tekortkomingen te zien in iedereen om mij heen. Ik ben in een gemeente met hoge normen, dus mijn broeders en zusters moeten zonder vlek of rimpel of iets dergelijks zijn; zij moeten heilig en onberispelijk zijn (Efeze 5:27). Ik kan zien, dat zij dat niet zijn, dus ik verdien meer.” Maar wat wil God, dat wij ons realiseren?

‘De discipel is niet boven zijn meester; maar een ieder volmaakt discipel zal zijn gelijk zijn meester. En wat ziet gij de splinter, die in het oog van uw broeder is, en de balk, die in uw eigen oog is, merkt gij niet? Of hoe kunt gij tot uw broeder zeggen: Broeder, laat toe, dat ik de splinter, die in uw oog is, uitdoe; daar gij zelf de balk, die in uw oog is, niet ziet? Gij geeft de balk uit uw oog, en dan zult gij zien, om de splinter uit te doen, die in het oog van uw broeder is’ (Lukas 6:40-42).

Deze zelfde passage in Mattheüs 7:3 waarschuwt, dat ‘merkt gij niet’ de balk in uw eigen oog, met andere woorden, wij hebben niet de neiging over deze balk na te denken; wij geven er geen aandacht aan. Wij kunnen ten slotte denken, dat wij andere godsdienstige dingen hebben gekregen om over na te denken (misschien een bepaalde favoriete theoretische leerstelling of godsdienstige onenigheid om ons af te leiden van ons richten op het onderzoekend oordeel, of een gemeenteprobleem, dat zogenaamd toont, dat mijn leven schoner is dan dat van iemand anders). (Denk eraan, God leest onze beweegredenen!)

Dezelfde passage in Lukas zegt, dat wij deze balk zelfs niet waarnemen. Dat betekent niet alleen, dat wij er niet over nadenken, maar wij zien hem niet eens! Toch is een balk veel groter dan een splinter, en hij is groter dan een hele oogbal! Hoe is het dan mogelijk, dat wij hem kunnen missen?

Zelfonderzoek bij het laatste avondmaal

Laten wij ons het tafereel herinneren: Jezus zit met Zijn twaalf discipelen aan het laatste avondmaal voor Zijn kruisiging. Hij spreekt de profetie uit, dat een van hen Hem zal verraden. Bijna allen zijn geschokt door zo’n gedachte. Wie zou zo iets doen? Zij onderzoeken onmiddellijk hun eigen harten, pas vertederd door het zien van hun geliefde Meester, die hun voeten had gewassen (Johannes hoofdstuk 13).

Mattheüs beschrijft: ‘En toen het avond geworden was, zat Hij (Jezus) aan met de twaalf. En toen zij aten, zeide Hij: Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u Mij zal verraden. En zij, zeer bedroefd geworden zijnde, begon een ieder van hen tot Hem te zeggen: Ben ik het Heere?’ (Mattheüs 26:20-22).

De discipelen vreesden de gedachte, dat iedereen zich schuldig zou kunnen maken aan zo iets, toch waren zij zo teerhartig op dit moment, dat zij open stonden om dieper in hun ziel te graven om te zien, wat de oprechte waarheid ook mocht zijn over henzelf. Iedereen deed dit ... behalve de discipel, die echt schuldig was. Hij vermeed het moment om het hart te onderzoeken.

“Zelfs nu verdachten de discipelen Judas nog niet. Maar zij zagen, dat Christus zeer bezorgd was. Een voorgevoel van een verschrikkelijke ramp, waarvan zij de aard niet begrepen, overschaduwde hen als een wolk. Terwijl zij in stilte aten, zei Jezus: ‘Voorwaar, Ik zeg u, dat één van u Mij verraden zal’ (Mattheüs 26:21). Bij deze woorden beving verbazing en verwarring hen. Zij konden niet begrijpen, hoe iemand van hen hun goddelijke Leraar op verraderlijke wijze zou kunnen behandelen. Om welke reden zouden zij Hem kunnen verraden? En aan wie? In wiens hart zou een dergelijk plan kunnen opkomen? Toch zeker niet in het hart van een van de twaalf begunstigen, die boven alle anderen het voorrecht van Zijn onderwijs hadden genoten, die Zijn wonderbaarlijke liefde hadden gedeeld en voor wie Hij zoveel zorg getoond had door hen in nauwe gemeenschap met Zichzelf te brengen.

Toen ze de draagwijdte van Zijn woorden gingen begrijpen, en zich herinnerden, hoe waar alles was, wat Hij zei, overviel hen angst en gebrek aan zelfvertrouwen. Zij begonnen hun eigen hart te onderzoeken om te zien, of daarin enige gedachte tegen de Meester werd gekoesterd. Zeer pijnlijk getroffen stelde de na de ander de vraag: ‘Ik ben het toch niet, Heere?’ Maar Judas bleef zwijgen. Johannes vroeg ten slotte in diepe wanhoop: ‘Heere, wie is het?’ En Jezus antwoordde hem: ‘Die zijn hand met Mij in de schotel heeft gedoopt, die zal Mij verraden. De zoon des mensen gaat wel heen gelijk van Hem geschreven staat, doch wee die mens door wie de Zoon des mensen verraden wordt. Het ware voor die mens goed geweest, als hij niet geboren was’ (Verzen 23-24). De discipelen keken elkander onderzoekend aan, terwijl ze vroegen: ‘Ik ben het toch niet, Heere?’ En nu trok het stilzwijgen van Judas aller ogen tot hem. Te midden van de verwarde vragen en uitroepen van verbazing had Judas het antwoord van Jezus op de vraag van Johannes niet gehoord. Maar om nu te ontkomen aan de onderzoekende blikken van de discipelen vroeg hij even als zij hadden gedaan: ‘Ik ben het toch niet, Rabbi?’” -*De Wens der Eeuwen*, blz. 573-574.

Zo stelde Judas ten einde raad de vraag alleen om te ontsnappen aan het onderzoek van zijn broeders. Zij waren al geïnformeerd, dat hij de verrader was, maar op de een of andere manier was dit niet geregistreerd in hun gedachten. Nu was Judas’ voornaamste zorg niet om zijn Heer te plezieren, maar om zijn status te behouden in de groep.

Vermijd de oppervlakkige mentaliteit: Een sociale club vol “goede” mensen

Zoals Judas, Ananías en Saffira hadden samengespannen om het prestige binnen de gemeenschap te behouden. Handelingen 5:1-11 vertelt, hoe zij beraamd hadden om indruk te maken op hun broeders en zusters met een grotere blijk van liefdadigheid, dan zij feitelijk hadden. In een ander geval, in Johannes 9:19-22, weigerden de ouders van een blinde man, die Jezus had genezen, de grote Genezer te belijden uit angst hun sociale status te verliezen onder

hun godsdienstige leeftijdsgenoten.

Verder, 'Nochtans geloofden ook velen uit de oversten in Hem (Jezus); maar om de Farizeeën beleden zij het niet; opdat zij niet uit de synagoge zouden geworpen worden. Want zij hadden de eer der mensen lief, meer dan de eer van God' (Johannes 12:42-43).

Nu, in de tegenwoordige bedeling, waarin de besnijdenis vervangen is door de doop, weerklinkt de oproep van de apostel tot ons, de geestelijke Joden zijn in afwachting van de terugkeer van de Heer:

'Die op de wet roemt, onteert gij God door de overtreding der wet? Want de Naam van God wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen ... Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is; maar **die is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis des harten, in de geest, niet in de letter, is de besnijdenis, wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God**' (Romeinen 2:23-24, 28-29).

Dus, wat is deze besnijdenis des harten? Besnijdenis is een snijden van het vlees, en op dezelfde wijze komt de besnijdenis des harten door de chirurgische kennis van Gods woord, dat is 'levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling van de ziel en van de geest, en van de samenvoegselen, en van het merg, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem: maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem, met Wie wij te doen hebben' (Hebreeënen 4:12-13).

"Christus doorzoekt de harten en beproeft de nieren van de mensenkinderen. Alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem, met Wie wij te doen hebben, en er is geen schepsel, dat aan Zijn ogen ontgaat. In de dagen van het oude Israël werden de offerdieren, die naar de hogepriester werden gebracht, geheel opengesneden om te zien, of ze volkomen gezond waren. **Zo worden de offeranden, die wij nu brengen, blootgelegd voor de doordringende ogen van onze grote Hogepriester. Hij opent en doorzoekt elk offer, dat de mens brengt, om te zien of het waardig is om de Vader aan te bieden.**" -*Bijbelcommentaar, blz. 51.*

Velen van ons roemen onbewust een godsdienstige afstamming. Anderen scheppen op over jarenlange ervaring in de gemeente. Het lijkt erop, dat hoe langer wij verbonden zijn met de tegenwoordige waarheid, des te meer wij verdienen, hebben wij de neiging om te denken. Maar in werkelijkheid verdienen wij niet meer, we zijn meer verantwoordelijk voor God en anderen, en zonder excuus.

Jezus waarschuwt: 'Die dienstknecht, die geweten heeft de wil van zijn heer, en zich niet bereid noch naar zijn wil gedaan heeft, die zal met vele slagen geslagen worden. Maar die hem niet geweten heeft, en gedaan heeft dingen, die slagen waardig zijn, die zal met weinige slagen geslagen worden. En een ieder, aan wie veel gegeven is, van die zal veel geëist worden; en aan wie men veel toevertrouwd heeft, van die zal men overvloediger eisen' (Lukas 12:47-48).

'Wie dan weet goed te doen, en niet doet, voor die is het zonde' (Jakobus 4:17). Wij verwachten graag

onvoorwaardelijke liefde van God, maar geven wij Hem onvoorwaardelijk belijdenis van specifieke zonden, zonder zelfrechtvaardiging, van als, en toen, of maar?

"Velen hebben een vorm van godsvrucht, hun namen staan in de gemeente boeken, maar zij hebben een bevlekt verslag in de hemel. De engel, die alles verslaat, heeft trouw hun daden opgeschreven.

Elke egoïstische daad, elk verkeerd woord, elke onvervulde plicht en elke geheime zonde met elke listige veinzerij is getrouw beschreven in het gedenkbboek, bijgehouden door de engel." -*Testimonies 2, blz. 442.*

In zo'n licht, ben ik dan echt zo goed, als ik dacht?

Een les van een heidense hoofdman

"Toen nu Jezus te Kapérnaüm ingegaan was, kwam tot Hem een hoofdman over honderd, Hem biddende, en zeggende: Heere, mijn knecht ligt thuis verlamd, en lijdt zware pijnen. En Jezus zeide tot hem: Ik zal komen en hem genezen' (Matthéüs 8:5-7).

Jezus was bereid om de dienstknecht van een Romeinse soldaat te genezen. Was dit soort mensen meestal niet het soort, waarmee de Joden zich niet zouden vermengen? Hoe was Christus in contact gekomen met deze man?

Lukas geeft de achtergrond:

'En van Jezus gehoord hebbende zond hij (de hoofdman) tot Hem de ouderlingen der Joden, Hem biddende, dat Hij wilde komen, en zijn dienstknecht gezond maken. Dezen nu, tot Jezus gekomen zijnde, baden Hem ernstig, zeggende: Hij is waardig, dat Gij hem dat doet; want hij heeft ons volk lief, en hij heeft zelf ons de synagoge gebouwd' (Lukas 7:3-5). Door deze logica, hoewel de man geen religieuze achtergrond had, werd hij het waardig geacht om een gunst te ontvangen van de Genezer vanwege financiële gunsten, die hij aan de Joodse samenleving had gegeven.

Zou Jezus onder de indruk zijn hiervan? Wat verklaarde de man over zichzelf?

'De hoofdman over honderd antwoordende zeide: **Heere, ik ben niet waard, dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen; maar spreek alleen een woord, en mijn knecht zal genezen worden.** Want ik ben ook een mens onder de macht van anderen, hebbende onder mij krijgsknechten; en ik zeg tot deze: Ga, en hij gaat; en tot de andere: Kom, en hij komt; en tot mijn dienstknecht: Doe dat en hij doet het' (Matthéüs 8:8-9).

Hier erkent de hoofdman openlijk de almacht en alomtegenwoordigheid van Christus en zijn eigen onwaardigheid. Hij pocht niet op zijn Romeinse militaire afkomst (baas, status), noch op zijn vrijgevege liefdadigheid ten opzichte van de nationale tempel. Hoewel blijkbaar een rijk man pocht hij niet eens op zijn hoge verblijfplaats, die als woning voldoende toereikend was om de Genezer te verwelkomen.

Jezus nu, dit horende, heeft Zich verwonderd, en zeide tot hen, die Hem volgden: Voorwaar, zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden. Doch Ik zeg u, dat velen zullen komen van oosten en westen, en zullen met Abraham, en Izaak, en

Jacob aanzitten in het Koninkrijk der hemelen. En de kinderen des Koninkrijks zullen uitgeworpen worden in de buitenste duisternis; aldaar zal weinig zijn en knersing der tanden. En Jezus zeide tot de hoofdman over honderd: Ga heen, en u geschiede, gelijk gij geloofd hebt. En zijn knecht is gezond geworden in die ure' (Matthéüs 8:10-13).

Wat komt er op onze weg?

De ervaring hierboven laat duidelijk zien, dat groter geloof op de een of andere manier buiten het geestelijke Israël wordt gevonden dan erin. Wat had de hoofdman, dat het geestelijk volk niet had? Of liever, wat hadden zij niet? Hij kon niet bogen op een geestelijke afkomst, noch een geestelijke staat in de groep. Hij erkende, dat zijn geldelijke gaven en ook zijn mooie huis niet goed genoeg waren. Wij moeten van zijn houding leren.

"Wij hebben niets om ons bij God aan te bevelen; maar datgene, waarop we mogen pleiten, nu en altijd, is onze volkomen hulpeloze toestand, die Zijn verlossende kracht noodzakelijk maakt. Na alle eigenwaan afgelegd te hebben, kunnen we opzien naar het kruis van Golgotha en zeggen:

Niets breng ik als offer, Heer!

'k Klem me aan 't Uw kruishout meer en meer."

-*De Wens der Eeuwen*, blz. 267-268.

Een les van een tenger jong meisje

In haar jeugd droomde Ellen White: "Als Jezus op aarde was, zou ik naar Hem toe gaan en mijzelf aan Zijn voeten neerzetten, en Hem al mijn lijden vertellen. En als Hij mededogen met mij zou hebben, zou ik Hem altijd liefhebben, Hij zou zich niet van mij afwenden. Spoedig ging de deur open, en een persoon met een mooie vorm en uiterlijk kwam binnen. Hij keek naar mij met medelijden. Hij zei: "Wil je Jezus zien? Hij is in de woning en je kunt Hem zien. Neem alles, wat je bezit mee en volg mij."

Blij verzamelde ik alles, elke gekoesterde snuisterij en volgde hem, die mij de plezierige informatie had gegeven. Hij leidde mij naar een steile, en het leek op een zwakke, trap. Toen ik begon de trap op te gaan, gaf

hij mij een waarschuwing om mijn ogen naar boven gericht te houden, want als ik naar beneden keek, zou ik duizelig worden en vallen. Velen leken deze steile trap op te klimmen en sommigen vielen, voordat zij de top bereikten. Ik slaagde erin naar de top te klimmen. Toen vroeg mijn gids mij alles bij de deur te leggen. Vrolijk legde ik alles neer, wat ik bezat. Hij opende toen de deur en zei mij naar binnen te gaan. Toen ik binnenkwam, zag ik Jezus, zo liefelijk en mooi. Zijn gelaat drukte liefdadigheid en majesteit uit. Ik probeerde mij tegen Zijn doordringende blik te beschermen. Ik dacht, dat Hij mijn hart kende en elke omstandigheid van mijn leven. Ik probeerde niet naar Zijn gezicht te kijken, maar toch waren Zijn ogen op mij gericht. Ik kon niet ontsnappen aan Zijn blik. Hij naderde mij met een glimlach en legde Zijn hand op mijn hoofd en zei: 'Vrees niet.' Het geluid van Zijn liefelijke stem zorgde ervoor, dat ik beefde van geluk, ik heb het nog nooit eerder meegemaakt. Ik

was te vol van vreugde om een woord uit te spreken. Ik werd zwak, en viel neer voor Zijn voeten. En terwijl ik hulpeloos lag, passeerden beelden van heerlijkheid en schoonheid mij. Ik dacht, dat ik gered was in de hemel.

Eindelijk keerde mijn kracht terug. Ik ging weer staan. De liefdevolle ogen van Jezus waren nog steeds op mij gericht, en Hij glimlachte tegen mij. Zijn aanwezigheid vervulde mij

Met zo'n heilig ontzag, dat ik het niet kon doorstaan. Mijn gids opende de deur en ik viel flauw.

Toen werden alle dingen, die

ik bij de deur had achtergelaten, mij weer overhandigd. En hij gaf mij ook een groen koord, opgerold, en hij zei mij het dichtbij mijn hart te dragen, en wanneer ik Jezus wilde zien, ik dit koord moest uitstrekken. Ik moest het niet een lange tijd stil laten liggen; want als ik dit deed, zou het in de knoop raken en moeilijk weer goed te krijgen zijn. Ik plaatste het koord dichtbij mijn hart, en vreugdevol ging ik de smalle trap af, de Heer prijzend, terwijl ik ging, en ik vertelde allen, dat ik Jezus ontmoette en waar zij Hem konden vinden. Toen werd ik wakker." -*Spiritual Gifts 2*, blz. 18-20.

Moge God ons helpen echt vervuld te zijn met ontzag door deze zelfde kostbare zekerheid voor iedere bevende ziel. Het is de enige grond van hoop voor de "niet-zo-slechte", die vaak veel erger zijn in Gods ogen dan de "slechte", en hoe dan ook, het is de genade, die wanhopig nodig is voor iedereen.

Niet zoals wij

onze schuldenaren vergeven

door Dina Melnychuk-Stratan

In onze gemeente, bijna elke Sabbat, krijgen kinderen de gelegenheid om te bidden. Wij zijn heel verheugd om hun kinderstemmen te horen, die zich verheffen tot de Hemelse Troon door het Gebed van de Heer. Wat wij van hen kunnen leren, is eenvoud en oprechtheid.

Eens echter bad een van hen, waarschijnlijk per ongeluk, in plaats van 'en vergeef ons onze schulden, zoals wij onze schuldenaren vergeven', 'en vergeef ons onze schulden niet, zoals wij onze schuldenaren vergeven'. Verbaasd en verrast door wat ik net had gehoord, opende ik mijn ogen om naar het kind te kijken, dat bad, en ik zei bij mijzelf: 'Dit is de juiste manier om te bidden; dit is voor ons, de volwassenen.' Het beschrijft ons volkomen, omdat wij God vragen om vergeven te worden, maar wanneer het tijd is voor ons om te vergeven, vinden wij het erg moeilijk.

Het gebed eindigde, wij stonden op, maar die woorden klonken nog steeds in mijn gedachten. Ja!!! Ik ben geneigd om te geloven, dat als wij het Gebed van de Heer (het Onze Vader) vaker zouden bidden, zouden wij vriendelijker en vergevingsgezinder worden tegenover hen, die, in onze gedachte, schuldig zijn aan het beledigen van ons. Hebben wij ooit diep nagedacht over deze woorden 'En vergeef ons onze schulden, zoals wij onze schuldenaren vergeven'?

Hoe kon God onze zonden vergeven, als wij niet vergeven, wraakzuchtig zijn en het kwaad niet kunnen vergeten, dat ons is aangedaan? Hoeveel langer blijven wij in dezelfde toestand en misleiden onszelf door te denken, dat wij christenen zijn? Als dit het geval is, dan is onze kerkgang tevergeefs. Hoeveel geloofsgenoten verontschuldigen zich door te denken: "Zo ben ik, aanvaard mij zoals ik ben." Ja, mensen kunnen u aanvaarden, zoals u bent en u behandelen op een onoprechte manier, maar hoe zal God naar u kijken?

'Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons' (Kolossensen 3:25).

God heeft ons duidelijke instructies gegeven door

Paulus: 'Bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door welke gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing... Maar weest jegens elkander goedertieren, vergevende elkander, gelijk ook God in Christus u vergeven heeft' (Efeze 4:30, 32).

Als wij wraakzuchtig zijn, niet vergevingsgezind, of onvriendelijk, bedroeven wij de Heilige Geest. God zegt duidelijk: 'Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens' (Genesis 6:3, eerste deel). Dit alles kennende, als wij voortdurend de Heilige Geest bedroeven, dan zal Hij uiteindelijk ons verlaten. David, onder tranen biddend om deze reden, schreef: 'Verwerp mij niet van Uw aangezicht, en neem Uw Heilige Geest niet van mij' (Psalm 51:13).

Jezus belooft, dat 'de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb' (Johannes 14:26).

Daarom hebben wij de Heilige Geest nodig om ons in alle waarheid te leiden. Wat gebeurt er als de Geest iemand verlaat? De geest van bedrog komt en die persoon is veroordeeld. Zullen wij een volk blijven met verharde harten? De apostel Paulus vermeldt in Handelingen 7:51: 'Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij weerstaat altijd de Heilige Geest.'

Het geïnspireerde woord vertelt ons: "Als de zonde het zedelijke onderscheidingsvermogen heeft vernietigd, ziet de zondaar karaktergebreken niet en beseft hij ook niet de zwaarte van het kwaad, dat hij doet. Als hij zich niet buigt voor de kracht van de Heilige Geest, die hem probeert te overtuigen, blijft hij voor een deel blind voor zijn zonde. Zijn schuldbelijdenis is niet oprecht en echt gemeend. Steeds als hij zijn schuld bekent, voegt hij er een verontschuldiging voor zijn handelwijze aan toe, met de verklaring dat, als er geen bepaalde omstandigheden waren geweest, hij datgene, waarvoor hij vermaand wordt, niet zou hebben gedaan." - *Schreden naar Christus*, blz. 48.

Wij moeten vergeving vragen van onze broeder of

zuster, maar zonder te proberen excuses te maken voor onze karaktergebreken, of onszelf te verontschuldigen vanwege onze omstandigheden. Wanneer wij niet bereid zijn te vergeven, dan leeft God niet in ons, maar als God in de harten van de gelovigen verblijft, zijn zij in staat, door liefde, te vergeven en goed te doen, ook voor degenen, die hen onrecht hebben aangedaan. Iedereen moet leren te vergeven. Er is een lied in een andere taal, dat het volgende zegt:

*“Te vergeven net zoals u ademt,
Zoals u drinkt en uw dagelijks brood eet
En dan zal Hij luisteren naar uw gebeden,
Als in u het licht van vergeving brandt.
Om te kunnen vergeven,
Vergeving is een kracht;
Want niet vergeven is een fatale geest.
Naar het graf met het kwaad en niet vergeven,
Mijn vriend en broeder,
Neem het niet met u mee.”*

“De apostel zegt: ‘Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt’ (Jakobus 5:16).

Beken uw zonden aan God, de Enige, die ze kan vergeven, beken uw fouten aan elkaar. Als u iets misdaan hebt tegenover uw vriend of buurman, moet u uw fout bekennen. Hij moet u dan spontaan vergeven. Dan moet u God om vergeving vragen, want degene, die u verwondt, is Gods eigendom, en door hem te kwetsen hebt u gezondigd tegen zijn Schepper en Verlosser.”

-Schreden naar Christus, blz. 45.

God behandelt ons niet, zoals wij omgaan met onze medemensen. Hij behandelt ons met genade, liefde en tedere zorg. ‘De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn gedachten; en hij bekere zich tot de Heere; zo zal Hij Zich over hem ontfermen, en tot onze God, want Hij vergeeft menigvuldig’ (Jesaja 55:7). ‘Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden als een wolk, keer tot Mij; want Ik heb u verlost’ (Jesaja 44:22).

‘En vergeef ons onze schulden, zoals wij vergeven onze schuldenaren.’ Er is een voorwaarde, waaraan moet worden voldaan. Als wij hen vergeven, die tegen ons gezondigd hebben, dan zal God onze zonden vergeven. Wat echter neigt te gebeuren, is dat wij vergeving willen zonder anderen te vergeven. Wij willen geliefd worden zonder liefhebbend te zijn. Wij willen, dat anderen komen en met ons omgaan, maar wanneer het onze beurt is om dat te doen, willen wij het niet doen.

“Ik”, dit ben “Ik”. En “Ik” verwacht van anderen, dat zij komen en praten met mij, vriendelijk zijn, liefhebben, vergeven en de lijst gaat maar door. Maar hoe komt het, dat “iemand” iets moet doen voor mij, maar “ik” hoeft niets te doen voor anderen? Omdat “Ik” “Ik” ben.

Hebben wij ons ooit afgevraagd, of er iemand was, die in het graf gegaan is, die wij beledigd hebben of niet vergeven hebben?

Hoe vaak hebben wij onze vrienden gekwetst, en zelfs onze ouders, met harde woorden, en zijn vergeten vergeving te vragen? De tijd wast de pijnlijke herinneringen weg en geneest de gewonde harten. Maar wij vergeten dat, hoe dieper de wonden, hoe lelijker de littekens, en hoewel wonden ook genezen, de littekens zijn zichtbaar en zij kunnen een erg lange tijd pijn doen.

Wij vergeten vaak, dat de dood onze geliefden van ons weg kan nemen, en met droefheid zullen wij ons herinneren, dat wij meer hadden kunnen doen en gezegd hebben, maar wij deden niets in plaats daarvan.

Degenen, die niet vergeven, klagen voortdurend en zijn ondankbaar. In hun ogen is iedereen schuldig en zij vinden fouten bij iedereen, en ongeacht waar zij zijn, zijn zij altijd ontevreden.

Mijn beste vrienden, God roept ons om een verandering van hart te hebben. Maar in plaats daarvan kiezen mensen ervoor om ergens anders heen te gaan of om de gemeente te verlaten. Wij kunnen wegrekken van situaties en mensen,

maar wij kunnen nooit wegvlugten van onze gedachten of gevoelens. Waarom is dat? Laat iedereen deze vraag voor zichzelf beantwoorden!

Geachte lezer, het koninkrijk van Christus is gebaseerd op liefde, en als wij niet in staat zijn te vergeven, betekent dat, dat wij niet liefhebben. Als dat het geval is, dan is er voor ons geen plaats in dit Koninkrijk van liefde.

Soms zullen wij een brandend verlangen voelen om dit gebed uit te spreken: “Heere, wij zijn zo zondig, dat het zo moeilijk is voor ons om vergeving te vragen. Wij kunnen niet gemakkelijk vergeven, wanneer ons onrecht is aangedaan, wij kunnen niet verzoenen, wij zijn gemakkelijk beledigd, wij laten de nodige liefde niet zien. O, Heer, verberg Uw aangezicht niet en neem Uw Heilige Geest niet van ons. Vergeef ons onze zonden, help ons te veranderen... en om te vergeven; vergeef ons, niet zoals wij degenen vergeven, die ons iets schuldig zijn.”

Het Nieuwe Leven

Een studie uit de Bijbel en de Geest der Profetie met opmerkingen van Daniel Arwa Ojuok

Wat is het?

In het beknopte Oxford-woordenboek (10e editie) wordt het woord “nieuw” beschreven als “iets dat niet eerder bestond, pas gemaakt, of nu voor de eerste keer, niet eerder gebruikt of in bezit gekregen.”

De Bijbel zegt: ‘Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden’ (2 Korinthe 5:17).

Het betekent, dat de gelovige in Christus een verandering van leven heeft gekregen, totaal anders dan het leven daarvoor.

De persoon is feitelijk vrijgemaakt door Christus van de heersende kracht van zonde.

Wat zijn de ‘oude dingen’?

‘De werken van het vlees nu zijn openbaar, welke zijn overspel, hoererij, onreinheid, ontuchtigheid, afgoderij, venijnging, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van welke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven’ (Galaten 5:19-21).

Wat vormt het “nieuwe” leven?”

Er is nu ‘liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen zodanigen is de wet niet’ (Galaten 5:22-23).

Waarom worden christelijke gelovigen nieuwe schepselen genoemd?

1. Omdat ‘die van Christus zijn, het vlees hebben gekruisigd met de bewegingen en begeerlijkheden.’ Omdat zij inderdaad dood zijn voor de zonde, maar levend voor God door Jezus Christus onze Heer. ‘En wij zijn dan met Hem begraven, door de doop in de dood; opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwhed des levens wandelen zouden’ (Galaten 5:24, Romeinen 6:4).

2. Omdat zij nu dienen in de nieuwhed des geestes en niet in de oudheid van de letter, ‘want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.’ ‘En de nieuwe mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid’ (Romeinen 6:14; 7:6; Efeze 4:24).

3. ‘Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden van dat lichaam. En stelt uw leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid, maar stelt uzelf Gode, als uit de doden levend geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. Want de zonde zal over u niet heersen’ (Romeinen 6:12-14).

4. Omdat zij ‘niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest’ (Romeinen 8:1).

Daarom is ons geboden ‘lieg niet tegen elkander, omdat gij uitgedaan hebt de oude mens met zijn werken. En aangedaan hebt de nieuwe mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld van Hem, Die hem geschapen heeft’ (Kolossensen 3:9-10).

Door al deze middelen leven christenen het leven van de Levengever, een leven van volledige overgave en gehoorzaamheid aan elk woord, dat voortkomt uit de mond van God. In het nieuwe leven is de christen gekruisigd met Christus, is dood voor de zonde en is opgestaan tot nieuwheid des levens. Door onder de genade te staan moeten wij niet in de zonde blijven. 'Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre' (Romeinen 6:1-2).

Waarom?

Omdat wij zijn gestorven voor de zonde, wij kunnen er niet meer in leven. Er is geen mogelijkheid.

Want 'wij, die aan de zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in haar leven?' (Romeinen 6:2).

'Wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen' (Romeinen 6:6). Het is eenvoudig, omdat de oude mens gestorven is met zijn oude gevestigde gewoonten, beide gecultiveerd en geërfd.

Wat is de uitkomst?

"Overal waar het Gods Woord in alle getrouwheid is gepredikt, heeft de verkondiging resultaten opgeleverd, die getuigen van de goddelijke oorsprong van het Woord. Gods Geest leidde Zijn boodschappers en daarom zat er kracht achter het woord. De zondaren werden zich bewust van hun toestand. 'Het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht, was komende in de wereld' (Johannes 1:9) en is doorgedrongen tot in de meest verborgen plaatsen van de ziel. Alles, wat in de duisternis verborgen was, kwam aan het licht. Hun geesten en harten werden aangegrepen. Ze werden overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel. Ze werden zich bewust van de gerechtigheid van God en beseften, hoe vreselijk het was om in hun zondige toestand en in hun onreinheid te verschijnen voor Hem, die de harten grondig kent. Met grote angst riepen zij uit: 'Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?' (Romeinen 7:24). Toen ze het kruis van Golgotha en het oneindig offer voor de zonde van de mensen leerden kennen, drong het tot hen door, dat ze alleen door de verdiensten van Christus met God konden worden verzoend. In geloof namen ze 'het Lam van God, dat de zonde der wereld wegneemt' aan. Hun zonden werden door het bloed van Christus vergeven. (Romeinen 3:25).

Zij brachten vruchten voort, die aan de bekering beantwoordden. Zij kwamen tot geloof, werden gedoopt en stonden op om 'in nieuwheid des levens' te wandelen: het waren nieuwe schepselen in Christus Jezus, die niet meer naar hun vroegere begeerten wilden wandelen, maar door het geloof in Christus Zijn voorbeeld wilden navolgen, ernaar streefden Zijn karakter te weerspiegelen en rein wilden zijn als Hij. Wat zij vroeger haatten, hadden ze nu lief en wat zij eens lief hadden, haatten ze nu. Wie hoogmoedig en trots was, werd zachtmoedig en nederig. Wie ijdel en hooghartig was, werd ernstig en bescheiden. De onheilige werd eerbiedig, de dronkaard werd matig en de losbandige werd rein. Men brak met de ijdele wereldse praktijken. De christenen volgden Petrus' vermaning op: 'Uw

sieraad zij niet uitwendig: het vlechten van haar, het omhangen van goud, of het dragen van gewaden, maar de verborgen mens uws harten, met de onvergankelijke (tooi) van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is in het oog van God' (1 Petrus 3:3-4)." -*De Grote Strijd*, blz. 428-429.

Wat doet de tegenwoordigheid van Christus in het leven?

Het maakt een einde aan de zonde, een volledige stop. Het is geen rustpunt om te zondigen; het is geen voortzetting van het leven van zonde. Maar in plaats daarvan is het een radicale verandering: 'Ziet, het is alles nieuw geworden' (2 Korinthe 5:17).

"Jezus nam de menselijke natuur aan, zodat Hij de mensheid een voorbeeld kon nalaten, dat volledig en volmaakt is. Hij stelt voor om ons te maken als Zichzelf, waarachtig in iedere bedoeling, emotie en gedachte, waarachtig in hart, ziel en leven. Dit is christendom. Onze gevallen natuur moet gezuiverd, veredeld, toegewijd worden door gehoorzaamheid aan de waarheid." -*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 192.

Zult u aannemen en geloven, dat de oude mens dood is?

Dit was het geloof van de apostel Paulus. Hij zei: 'Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef; doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft' (Galaten 2:20).

Christus geeft kracht om het nieuwe leven te leven

'Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft' (Filippensen 4:13). 'Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden' (Johannes 1:12).

Jezus zei: 'Want zonder Mij kunt gij niets doen' (Johannes 15:5).

Christus nam onze zonden

'En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen zonde is in Hem. Een ieder, die in Hem blijft, die zondigt niet; een ieder, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend' (1 Johannes 3:5-6).

'Een ieder, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren' (1 Johannes 3:9).

"Er is in voldoende genade voorzien, opdat de gelovige ziel vrij gehouden kan worden van de zonde; want de hele hemel, met zijn onbepaalde middelen, is geplaatst tot onze beschikking. Dat moeten wij van de bron van verlossing nemen." -*Selected Messages 1*, blz. 394.

"Hij (Christus) maakt een einde aan de heersende macht van de zonde in het hart, en het leven en karakter van de gelovige getuigen van het oprechte karakter van de genade van Christus...

Door Jezus te aanschouwen ontvangen wij een

levend, uitbreidend beginsel in het hart, en de Heilige Geest gaat door met het werk, en de gelovige gaat van genade tot genade, van sterkte tot sterkte, van karakter naar karakter. Hij wordt gelijk aan het beeld van Christus, totdat hij in geestelijke groei de mate van de volle gestalte in Christus Jezus bereikt. Zo maakt Christus een einde aan de vloek van de zonde, en stelt de gelovige ziel vrij van haar daden en gevolgen.” -*Selected Messages 1, blz. 395.*

Waarom falen wij vaak?

“Wij falen vele malen, omdat wij niet beseffen, dat Christus met ons is door Zijn Geest net zoals toen, in de dagen van Zijn vernedering, Hij bewoog zich zichtbaar op de aarde. In de loop der tijd is er geen verandering gekomen in Zijn afscheidsbelofte aan Zijn apostelen, toen Hij van hen werd weggenomen en opgenomen in de hemel: ‘En ziet, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld’ (Matthéüs 28:20).” -*Testimonies 4, blz. 529.*

“Voortaan zou de Geest van Christus voortdurend wonen in de harten van Zijn kinderen. Hun band met Hem was nog nauwer als in de tijd, dat Hij in eigen persoon bij hen was.” -*Schreden naar Christus, blz. 89.*

“Het is de verdienste van Christus, die voor ons van nut is. Door geloof in Hem zal Christus al onze onvolmaakte inspanningen aanvaardbaar maken voor God.” -*The Signs of the Times, 16 juni 1890.*

“Hij (Christus) houdt voor de Vader het wierookvat van Zijn eigen verdiensten, waarin geen smet is van aardse verdorvenheid. Hij verzamelt in dit wierookvat de gebeden, de lofprijzing en de belijdenissen van Zijn volk, en bij deze doet Hij Zijn eigen smetteloze gerechtigheid. Dan geparfumeerd met de verdiensten van Christus’ verzoening, komt het wierookvat voor God, volledig en aanvaardbaar. Dan worden genadige antwoorden teruggestuurd.” - *Selected Messages 1, blz. 344.*

Wat is Gods mening over degenen, die de gerechtigheid van Christus aannemen?

Door Christus worden zij gezien door de Vader als rechtvaardig en zonder vlek of rimpel.

“Christus is de geur, de heilige wierook, die uw smeekbede aanvaardbaar maakt voor de Vader.” -*Selected Messages 1, blz. 333.*

“Alles moet worden gelegd op het vuur van Christus’ gerechtigheid om het te reinigen van zijn aardse geur, voordat het in een wolk van geurige wierook opstijgt naar de grote Jehova en aanvaard wordt als een zoete geur.” -*Faith and Works, blz. 24.*

Christus’ gerechtigheid is het bruiloftskleed

‘En haar (de gemeente) is gegeven, dat zij bekleed wordt met rein en blinkend fijn lijnwaad, want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen’ (Openbaring 19:8).

“Christus’ gerechtigheid alleen kan van nut zijn voor

zijn verlossing, en dit is de gave van God. Dit is het bruiloftskleed, waarin u kunt verschijnen als een gast, die welkom is, bij het bruiloftsmaal van het Lam.” -*Selected Messages 1, blz. 331.*

Wat gebeurt er, als wij ons overgeven aan Christus?

Wanneer wij ons overgeven aan Christus, worden onze zonden vergeven, de vuile klederen worden verwijderd en overgedragen aan Jezus, die de vertegenwoordiger, plaatsvervanger en borg is van de zondaar. Op hetzelfde moment rekent de Heer de gerechtigheid van Christus toe aan de rekening van de gelovige en spreekt hem/haar rechtvaardig voor het universum, vergeven en vernieuwd in de geest van het verstand. Een nieuw hart is gegeven en het beeld van Christus is gestempeld op heel de geest en ziel.

De Oudtestamentische profeet Zacharia werd in een visioen de hogepriester, Josua, getoond, die voor de Heer stond en Satan aan zijn rechterhand om hem te weerstaan.

Josua was bekleed met vuile klederen, toen hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen antwoordde hij, en sprak tot hen, die voor Zijn aangezicht stonden, zeggende: Doet deze vuile klederen van hem weg. Daarna sprak Hij tot hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u wisselklederen aandoen’ (Zacharia 3:3-4). Wanneer Christus ons bedekt met het kleed van Zijn gerechtigheid, voorziet Hij ons niet met een dekmantel voor de zonde, maar neemt de zonde weg. Dit laat zien, dat vergeving van zonden niet slechts een formaliteit is. Het is iets meer dan alleen maar een vermelding in de gedenkböeken in de hemel.

De vergeving van zonden is een werkelijkheid; het heeft een grote invloed op het individu, de ziel van schuld vrijmaken. Als iemand gerechtvaardigd en rechtvaardig gemaakt is, vindt een radicale verandering plaats. Hij of zij wordt een nieuwe persoon, hebbende verkregen de gerechtigheid van Christus. De volledige en vrije vergeving van zonden draagt met zich mee de prachtige en wonderbaarlijke verandering, bekend als de wedergeboorte. Dit is hetzelfde als het hebben van een nieuw of schoon hart.

“Het is de gerechtigheid van Christus, Zijn onbesmet karakter, dat door het geloof wordt meegedeeld aan allen, die Hem als hun persoonlijk Heiland aanvaarden.” -*Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 190.*

“Vergeving en rechtvaardiging zijn een en hetzelfde. Door geloof gaat de gelovige van de positie van een opstandige, een kind van de zonde en Satan, over tot de positie van een trouwe onderdaan van Christus Jezus, niet vanwege eigen goedheid, maar omdat Christus hem aanneemt als Zijn kind. De zondaar ontvangt de vergeving van zijn zonden, omdat deze zonden worden gedragen door zijn Plaatsvervanger en Borg. De Heer spreekt tot Zijn hemelse Vader, zeggende: “Dit is Mijn kind, Ik verleen hem kwijtschelding van het oordeel van de dood, geef hem Mijn levensverzekeringsspolis, eeuwig leven, omdat Ik zijn plaats heb ingenomen en geleden heb voor zijn zonden. Hij is zelfs Mijn geliefde

zoon.” Aldus staat de man, vergeven en bekleed met het prachtige gewaad van Christus’ gerechtigheid, foutloos voor God.” -*Faith and Works*, blz. 103.

Hoe kunnen wij dit door bloed gekochte kleet behouden?

Door voortdurende gehoorzaamheid en het uitoefenen van alle bekende taken.

“Niemand kan geloven met het hart tot rechtvaardiging en de gerechtigheid door geloof verkrijgen, terwijl men doorgaat met het doen van die dingen, die het Woord van God verbiedt, of terwijl een of andere bekende plicht nagelaten wordt...”

Het is een bewijs, dat iemand niet gerechtvaardigd is door geloof, wanneer zijn werken niet overeenstemmen met zijn belijdenis. Jakobus zegt: ‘Ziet gij wel, dat het geloof mede gewerkt heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?’ (Jakobus 2:22).

Het geloof, dat geen goede werken voortbrengt, rechtvaardigt de ziel niet.” -*Selected Messages 1*, blz. 396-397.

“Wie deel krijgt aan de goddelijke natuur, zal in harmonie zijn met Gods grote maatstaf van gerechtigheid, Zijn heilige wet. Aan de hand van deze maatstaf beoordeelt God de daden der mensen. Dit zal in het oordeel de toets zijn voor het karakter.” -*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 192.

“De ziel, die Jezus door geloof ziet, verwerpt zijn eigen gerechtigheid. Hij ziet zichzelf als onvolledig, zijn berouw onvoldoende, zijn sterkste geloof maar zwak, zijn meest kostbare offer als mager, en hij zinkt in nederigheid aan de voet van het kruis...”

Door het Lam van God te aanschouwen, dat de zonde van de wereld weg neemt, vindt hij de vrede van Christus; want vergeven staat geschreven bij zijn naam, en hij aanvaardt het woord van God: ‘En gij zijt in Hem volmaakt’ (Kolossensen 2:10).” -*The Signs of the Times*, 4 juli 1892.

“Als wij ons aan Christus onderwerpen, wordt ons hart één met Zijn hart, onze wil gaat op in Zijn wil, onze geest wordt één met Zijn geest en onze gedachten worden aan Hem onderworpen. Wij leiden Zijn leven. Dit wordt bedoeld met het dragen van het kleet van Zijn gerechtigheid.” -*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 191.

“Het hart moet bewerkt worden, onderworpen, geploegd, geëgd, gezaaid, om zijn oogst voor God voort te brengen in goede werken. ‘Gij zijt Gods gebouw’ (1 Korinthe 3:9). U kunt uzelf niet opbouwen. Er is een Macht buiten u, die de bouw van de gemeente moet doen, steen voor steen, altijd samenwerken met de mogelijkheden en vermogens, die God aan de mens heeft gegeven...”

De Heer heeft voorzien, dat de ziel voeding van Hem zal ontvangen, weer gegeven om Zijn doeleinden uit te werken. Opdat er een uitstroming zal zijn, moet er een inkomen zijn van goddelijkheid naar de mensheid. ‘Ik zal in hen wonen en Ik zal onder hen wandelen’ (2

Korinthe 6:16).

De zielentempel moet toegewijd zijn, heilig, rein en onbesmet. Er moet een samenwerkingsverband zijn, waarin heel de kracht is van God en alle heerlijkheid behoort God toe. De verantwoordelijkheid rust op ons...

De wet van de mens en de goddelijke daad maken de ontvanger een medewerker van God. Het brengt de mens, waar hij, verenigd met goddelijkheid, kan werken de werken van God.” -*Faith and Works*, blz. 26-27.

Wees niet voldaan

“Wij moeten nooit rusten in een voldane toestand en ophouden vooruitgang te maken en zeggen: ‘Ik ben gered’. Wanneer dit idee wordt gehandhaafd, houden de motieven op te bestaan voor waakzaamheid, voor gebeden, voor een ernstig streven om door te gaan naar hogere verworvenheden. Er zal geen geheiligde taal worden gevonden bij het uiten van deze woorden, totdat Christus zal komen en wij binnengaan door de poorten naar de stad van God. Vervolgens met de uiterste geschiktheid, kunnen wij de heerlijkheid geven aan God en aan het Lam voor de eeuwige bevrijding. Zolang de mens vol zwakte is, want zelf kan hij zijn ziel niet redden, moet hij nooit durven zeggen: ‘Ik ben gered’.

Hij is het niet, die de wapenrusting aandoet, zodat hij kan opscheppen over de overwinning; want hij moet de strijd strijden en de overwinning behalen. Hij is het, die stand moet houden tot het einde, zodat hij gered zal worden.” -*Selected Messages 1*, blz. 314.

“De zondaar, die in het verderf vergaat, kan zeggen: Ik ben een verloren zondaar, maar Christus kwam om het verlorene te zoeken en te verlossen. Hij zegt: ‘Ik kwam niet om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot berouw en bekering’ (Lukas 5:32). Ik ben een zondaar en Hij stierf aan het kruis op Golgotha om mij te redden. Ik behoef geen ogenblik langer niet verlost te blijven. Hij stierf en rees weer op uit de dood voor mijn rechtvaardiging, en zo zal Hij mij nu verlossen. Ik aanvaard de vergeving, die Hij beloofd heeft.” -*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 112.

Laten wij allen het volgende zeggen:

“Elke ziel kan zeggen: Door Zijn volmaakte gehoorzaamheid heeft Hij voldaan aan de eisen van de wet, en mijn enige hoop wordt gevonden in het kijken naar Hem als mijn Plaatsvervanger en Borg, die de wet volledig gehoorzaamde voor mij. Door geloof in Zijn verdiensten ben ik bevrijd van de veroordeling van de wet. Hij bekleedt mij met Zijn gerechtigheid, die beantwoordt aan alle eisen van de wet. Ik ben volmaakt in Hem, die eeuwige gerechtigheid voortbrengt. Hij presenteert mij aan God in het smetteloze kleet, waarvan geen draad geweven was door een menselijke agent. Alles is van Christus, en alle heerlijkheid, eer en majesteit moeten gegeven worden aan het Lam van God, dat de zonden van de wereld wegneemt.” -*Selected Messages 1*, blz. 396.

Koninklijke Vluchtelingen

In de vreze des Heeren is een sterk vertrouwen, en Hij zal Zijn kinderen een Toevlucht wezen' (Spreuken 14:26).

Hebt u wel eens gehoord van een vluchteling? Veel plaatsen op aarde maken speciale plaatsen om bepaalde dieren te beschermen. Bijvoorbeeld, een natuurreservaat is een veilige haven om wilde dieren te laten schuilen en te beschermen voor de jacht of visserij. De dieren zijn in dat gebied veilig.

In tijden van oorlog, soms buiten het land dat betrokken is bij de oorlog, zullen kampen opgezet worden om onderdak te bieden aan mensen, die proberen te ontsnappen aan alle gevechten. Deze plaatsen worden vluchtelingenkampen genoemd. In 2016 waren er meer dan 65 miljoen vluchtelingen in de wereld, een record aantal. Wij moeten bidden voor degenen, die niet willen vechten en die niet meer een plek hebben, dat zij thuis kunnen noemen. Jezus zegt: 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn dienaars gestreden hebben' (Johannes 18:36). Getrouwe zielen, die Christus volgen, komen niet alleen uit één natie, zij komen uit verschillende landen over de hele wereld, en Jezus leert ons niet te vechten.

Er zijn veel Bijbelverzen, die Gods tedere zorg laten zien voor Zijn kinderen, die op Hem vertrouwen. De psalmist bad: 'O, hoe groot is Uw goed, dat Gij weggelegd hebt voor hen, die U vrezen; dat Gij gewerkt hebt voor hen, die op U betrouwen, in de tegenwoordigheid der mensenkinderen! Gij verbergt

hen in het verborgene van uw aangezicht voor de hoogmoedigheden van de man' (Psalm 31:20-21).

'Ik zal tot de Heere zeggen: Mijn Toevlucht en mijn Burg! mijn God, op Wie ik vertrouw!' (Psalm 91:2).

Naast het probleem om te ontsnappen aan het geweld, wie zal over ons waken in tijden van stormen, aardbevingen en hongersnoden?

'God is ons een Toevlucht en Sterkte, Hij is krachtig bevonden een Hulp in benauwdheden. Daarom zullen wij niet vrezen, al veranderde de aarde haar plaats, al werden de bergen verzet in het hart van de zeeën.

Laat haar wateren bruisen, laat ze beroerd worden; laat de bergen daveren, door haar verheffing... De Heere der heerscharen is met ons; de God van Jakob is ons een Hoog Vertrek' (Psalm 46:2-4, 8).

De kinderen van de Koning van het universum zijn prinsen en prinsessen. Zij zijn koninklijk, maar toch zijn zij in een gevallen, onveilige wereld nog steeds vluchteling. Als wij ons hart aan Jezus geven, omvat dit

ons. Wij kunnen genieten van de tedere zorg van de Almachtige, zowel nu als eeuwig.

'Maar ik zal Uw sterkte zingen; en des morgens Uw goedertierenheid vrolijk roemen, omdat Gij mij een Hoog Vertrek zijt geweest, en een Toevlucht ten dage, toen het mij bang was. Van U, o mijn Sterkte, zal ik psalmzingen; want God is mijn Hoog Vertrek, de God van mijn goedertierenheid' (Psalm 59:17-18). -BHM.

Gedoopt!

Na de Bijbellessen, gegeven door broeder M. Stroia, hadden Nickey Steemers en ik, Anja van Bommel, aangegeven gedoopt te willen worden. Vandaag, Sabbat 6 juli, is het dan zover.

Toch de knoop doorgehakt, omdat je op de duur er niet meer omheen kunt, dat het de waarheid is en je dan ook die laatste stap moet nemen.

's Morgens al vroeg gingen we op weg naar Mettingen. Om 8.30 uur zouden de doopvragen gesteld worden door broeder M. Stroia.

Het was een mooie ochtend en we waren ruim op tijd aanwezig.

Na het stellen van de vragen gingen we naar de doopplaats. Broeder H. Woywod sprak over de doop, dat je dit kunt vergelijken met een begravenis en opstanding, je oude leven wordt begraven en je begint opnieuw. Eerst werd Nickey gedoopt daarna werd ik gedoopt. Gelukkig waren al onze familieleden aanwezig, in het bijzonder mijn vader.

En hoe voelt dat, ja toch wel een klein beetje anders, blij dat ik nu eindelijk de keuze gemaakt heb. En samen met mijn oudste zoon was ook heel bijzonder. Nog steeds ben ik blij, dat ik deze beslissing genomen heb.

Hierna gingen we terug naar de zaal, die we overigens zonder kosten mochten gebruiken. Dat was een zegen van God, want naar ik heb begrepen, was het niet zo gemakkelijk een ruimte te vinden.

Daar zijn Nickey en ik in de gemeente opgenomen. Broeder M. Stroia gaf ons de doopteksten mee, Nickey en voor mij de tekst Jesaja 54:10. We kregen een kaart met de datum en de tekst er op en het boek *Bijbellesingen voor het Huisgezin*. Tevens nog kaarten en planten, allemaal heel erg bedankt daarvoor.

Na de prediking van broeder H. Woywod over de verloren zoon hebben we heerlijk gegeten, verzorgd door de broeders en zusters.

's Middags werden de Sabbat Bijbellessen met ons doorgenomen door de broeders M. Keymer en S. Mitrea. Daarna vierden we het Heilig Avondmaal en na het afscheid zijn we weer naar huis gegaan. Het was een prachtige dag.

Anja van Bommel

